U S N E S E N Í

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátě složeném z předsedy JUDr. Jaroslava Hubáčka a soudců JUDr. Elišky Cihlářové a JUDr. Karla Šimky v právní věci žalobce: **B. V.,** proti žalovanému: **Exekutorský úřad Nymburk,** se sídlem 28. října 1474, Nymburk, v řízení o žalobě proti rozhodnutím Exekutorského úřadu Nymburk vydaným po 1. 11. 2010 pod č. j. 070 Ex 4893/2010 a pod č. j. 070 Ex 4159/10, k námitce podjatosti vznesené žalobcem proti soudcům správního úseku Krajského soudu v Praze a Okresního soudu v Kutné Hoře,

takto:

Soudkyně Krajského soudu v Praze JUDr. Věra Šimůnková, Olga Stránská, JUDr. Dalila Marečková, Mgr. Jitka Zavřelová a JUDr. Jarmila Hanušová **nejsou** vyloučeny z projednávání a rozhodování ve věci vedené u Krajského soudu v Praze pod sp. zn. 44 A 110/2011.

O d ů v o d n ě n í :

Žalobce B. V. se domáhá žalobou podanou ke Krajskému soudu v Praze proti žalovanému Exekutorskému úřadu Nymburk zrušení výzvy k dobrovolnému splnění povinnosti ze dne 11. 1. 2011, č. j. 070 EX 4159/10-12, exekučního příkazu ze dne 18. 3. 2011, č. j. 070 Ex 4159/10-18, exekučního příkazu ze dne 18. 3. 2011, č. j. 070 Ex 4159/10-19, exekučního příkazu ze dne 18. 3. 2011 č. j. 070 Ex 4159/10-20 a výzvy k dobrovolnému splnění povinnosti ze dne 22. 4. 2011, č. j. 070 EX 4893/10-5.

Žalobce B. V. vznesl v žalobě ze dne 31. října 2011 nejprve obecnou podjatost Krajského soudu v Praze, a po výzvě tohoto soudu, aby konkretizoval osoby soudců, vůči nimiž vznáší námitku podjatosti a tuto námitku i odůvodnil, uvedl, že ve věci je dána podjatost všech soudců Krajského soudu v Praze a Okresního soudu v Kutné Hoře. Justice o něm rozšiřovala lživé tvrzení, že se léčil na psychiatrii. Vše bylo cíleně kryto policií, státním zastupitelstvím jakož i vedením Krajského soudu v Praze. V počátku nezůstalo v nekorektním jednání stranou ani Ministerstvo spravedlnosti a jeho tehdejší vedení. Uvedené zneužívali soudci Krajského soudu v Praze JUDr. Černecký a JUDr. Rudá. Ve vazbě na to pak senát Krajského soudu v Praze 44 Ca pod vedením soudkyně Stránské ve věci vedené pod sp. zn. 44 Ca 22/08 zfalšoval materiální stav věci. Je tomu tak proto, že bylo tvrzeno, že o jeho nároku rozhodla rehabilitační komise dne 18. 11. 1992, ačkoliv to nebyla pravda Do dnešního dne však nebylo rozhodnuto o zahájení trestního stíhání

soudkyně Stránské. Za podpory Krajského soudu v Praze a Okresního soudu v Kutné Hoře pak proti němu byly rozpoutány represe a bylo mu upíráno právo bránit se uvedeným zločinům. Krajský soud tedy nejen zfalšoval materiální stav ve věci vedené pod sp. zn. 44 Ca 22/08, navíc je nyní terorizován i exekučním řízením. Na podvodech se podíleli i tzv. oprávněný S. a jeho společník B., kteří byli součinni na zločinech komunismu vůči jeho osobě.

O uvedené žalobě není dosud rozhodnuto.

Soudkyně správního úseku Krajského soudu v Praze JUDr. Věra Šimůnková, Olga Stránská, JUDr. Dalila Marečková, Mgr. Jitka Zavřelová a JUDr. Jarmila Hanušová uvedly, že žalobce je jim znám pouze z úřední činnosti. Žádná z nich se nepodílela na projednávání nebo rozhodování věci u správního orgánu nebo v předchozím soudním řízení. Takovou věcí není věc vedená u Krajského soudu v Praze pod sp. zn. 44 Ca 22/08, byť exekuční příkazy, které žalobce napadá žalobou, byly vydány mimo jiné na podkladě rozsudku krajského soudu ze dne 2. 6. 2009, č. j. 44 Ca 22/2008 - 111. Ostatně důvodem k vyloučení soudce nejsou okolnosti, které spočívají v postupu soudce v řízení o projednávané věci nebo v jeho rozhodování v jiných věcech. Z těchto důvodů nemají za to, že by pro jejich poměr k věci, k účastníkům nebo k jejich zástupcům byl dán důvod pochybovat o jejich nepodjatosti.

Nejvyšší správní soud neshledal důvody pro vyloučení uvedených soudkyň Krajského soudu v Praze z projednávání a rozhodování dané věci.

Žalobce po výzvě, aby konkretizoval soudce Krajského soudu v Praze vůči nimž směřuje námitka podjatosti a aby tuto námitku též odůvodnil, výslovně uvedl, že vyloučeni jsou všichni soudci Krajského soudu v Praze a Okresního soudu v Kutné Hoře; jinak svou námitku ve vztahu ke správním soudcům prakticky neodůvodnil. Podle § 8 odst. 5 s. ř. s. však námitka *„musí být zdůvodněna a musí být uvedeny konkrétní skutečnosti, z nichž je dovozována.“* Tyto požadavky splňuje částečně pouze námitka směřující vůči soudkyni Olze Stránské. Nejvyšší správní soud se proto nemohl zabývat námitkou proti blíže neurčeným soudcům Krajského soudu v Praze, neboť námitka nebyla uplatněna požadovaným způsobem.

Podle ustanovení § 8 odst. 1 s. ř. s. jsou soudci vyloučeni z projednávání a rozhodnutí věci, jestliže se zřetelem na jejich poměr k věci, k účastníkům nebo k jejich zástupcům je dán důvod pochybovat o jejich nepodjatosti. Vyloučeni jsou též soudci, kteří se podíleli na projednávání nebo rozhodování věci u správního orgánu nebo v předchozím soudním řízení. Důvodem k vyloučení soudce přitom nejsou okolnosti, které spočívají v postupu soudce v řízení o projednávané věci nebo v jeho rozhodování v jiných věcech.

Obsahem citovaného ustanovení jsou tedy dva na sobě zcela nezávislé důvody vyloučení soudce. Soudce je jednak ipso facto vyloučen z projednávání a rozhodování věci, na níž měl podíl již v předchozím řízení správním či soudním. Vedle toho je pak důvodem vyloučení natolik objektivizovatelná míra osobního vztahu soudce k věci samé, k účastníkům či k jejich zástupcům, že míra a povaha tohoto vztahu zavdává důvod k pochybnostem o nepodjatosti soudce.

Za poměr k věci se považuje přímý zájem soudce na projednávané věci, zejména zájem na jejím výsledku. Vyloučen by byl také soudce, který by získal o věci poznatky jiným způsobem než dokazováním při jednání. Pochybnosti o nepodjatosti soudce pro jeho poměr k účastníkům či jejich zástupcům – kromě vztahů příbuzenských a obdobných vztahů – mohou vzniknout i tehdy, je-li soudcův vztah k účastníkům, případně zástupcům, přátelský či naopak zjevně nepřátelský.

Z vyjádření námitkou dotčené soudkyně Krajského soudu v Praze Olgy Stránské, která působí u tohoto soudu na úseku správního soudnictví, je zřejmé, že posléze zmíněný důvod podjatosti (vztah k účastníkům řízení nebo k předmětu sporu) není v posuzované věci dán. Je tomu tak proto, že účastník řízení neuvedl, v čem by tento poměr měl spočívat a jakým způsobem souvisí s projednávanou věcí a soudcem, který se na projednávání podílí. Dotčená soudkyně Olga Stránská tento důvod podjatosti odmítla, stejně jako ostatní soudkyně správního úseku Krajského soudu v Praze. Nejvyšší správní soud tedy neshledal, že by soudkyně Olga Stránská a uvedené soudkyně Krajského soudu v Praze byly vyloučeny z projednání a rozhodování věci, protože by měly nějaký vztah k účastníkům řízení či zájem na výsledku rozhodování.

Soudkyně JUDr. Věra Šimůnková, Olga Stránská, JUDr. Dalila Marečková, Mgr. Jitka Zavřelová a JUDr. Jarmila Hanušová se rovněž nepodílely na projednávání nebo rozhodování předmětné věci u příslušného orgánu nebo v předchozím soudním řízení. Předchozí soudní řízení je třeba chápat nikoli časově (tedy jako jakékoliv soudní řízení, jehož byl žalobce účastníkem), nýbrž instančně; vyloučen by tak byl soudce, který by o téže věci rozhodoval nejprve v řízení u krajského soudu a následně pak v řízení kasačním u Nejvyššího správního soudu (srov. usnesení Nejvyššího správního soudu ze dne 22. 9. 2004, č. j. Nao 17/2004 - 43, dostupné na www.nssoud.cz). Je zřejmé, že o takový případ se v posuzované věci nejedná a námitka podjatosti soudkyně Krajského soudu v Praze Olgy Stránské a ostatních soudkyň není důvodná.

Zákon v ustanovení § 8 odst. 1 s. ř. s. stanoví, že důvodem k vyloučení soudce nejsou okolnosti, které spočívají v postupu soudce v řízení o projednávané věci nebo v jeho rozhodování v jiných věcech. Rozhodování soudce v jiných – souvisejících či nesouvisejících - věcech proto nemůže již ze zákona vést k vyloučení soudce, byť by v těchto věcech byl účastník neúspěšný (§ 8 odst. 1 s. ř. s. *in fine*). Právě v rozhodovací činnosti soudce se projevuje jeho nezávislost a účastníkův nesouhlas s právními závěry, které soudce dříve vyslovil, je při hodnocení otázek podjatosti nevýznamný. Soudce může být vyloučen z rozhodování jen z objektivních důvodů, nikoli pro subjektivní přesvědčení účastníka o nespravedlivosti dřívějšího rozhodnutí či neústavnosti postupu soudu, které se projevuje polemikou s názory soudu a jejich zpochybňováním. Zpochybňovat rozhodnutí soudu jistě lze; k tomu však slouží opravné prostředky (jsou-li přípustné), nikoli námitka podjatosti. Rozhodování soudkyně Olgy Stránské ve věci vedené u Krajského soudu v Praze pod sp. zn. 44 Ca 22/08 proto i v případě neúspěchu žalobce nemůže vést k vyloučení této soudkyně. Žalobce ani neoznačil žádné jiné konkrétní řízení, na němž se měla podílet soudkyně Stránská či ostatní již uvedené soudkyně Krajského soudu v Praze. Námitky týkající se postupu a rozhodování uvedené soudkyně v jiných

věcech žalobce vedených u Krajského soudu v Praze proto nejsou rovněž důvodem pro vyloučení soudkyně Olgy Stránské z projednávání a rozhodování věci.

Nejvyšší správní soud ze všech shora uvedených důvodů dospěl k závěru, že jak soudkyně Olga Stránská tak „ostatní soudci správního úseku Krajského soudu v Praze“ nejsou vyloučeni z projednání a rozhodování ve věci vedené u Krajského soudu v Praze pod sp. zn. 44 A 110/2011.

Nejvyšší správní soud proto o námitce podjatosti rozhodl tak, jak je ve výroku tohoto usnesení uvedeno.

P o u č e n í : Proti tomuto usnesení **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 2. února 2012

JUDr. Jaroslav Hubáček
předseda senátu